

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

IV. Consideratio de morbis qua nostra purgant peccata, & magnorum
meritorum præbent occasionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

immense magnitudinis, plenum vino mero, & misto *Mero*, quia plenus est pœnis & plagis iustitiæ; *mysto* verò, eò quòd hæ plagæ cum illis tanquam vnum vinum cum altero commiscuntur. Sed multò magis mistum censetur cum ipsiusmet vini fecibus; quæ sunt pars fœtidissima & maximè horrenda in ipso inferno, quam ebibunt damnati, etiam inuiti: quia iustitia diuina inuitos impellit ad bibendum, & ipsas feces hauriendas: ita tamen, vt, etsi quotidie bibant, nunquam tamen hauriatur, & æternum bibent simul cum ipsis fecibus, repugnante natura & voluntate ob tot acerbæ & fœtidæ amaritudines. Hunc calicem fuisse bibiturus ob tua peccata: quem tamen diuina misericordia à tam acerbæ potu præseruauit. cuius loco paruum alium calicem cum vino diluto & absque fecibus porrexerit: infirmitatem scilicet quam sustines, mixtam multis consolationibus & solatijs; & cum spe æternos cruciatus non degustandi. Quomodo ergò non lubens accipias calicem hunc tui salutaris, in gratiarum actionem, quòd te ab alio acerbæ ad eò calice liberauerit? cogita, quid inter vtrumque calicem intersit; quid inter vinum & vinum: mixturam & mixturam: & tunc cum spiritu gratitudinis ac lætitiæ dicas cum Dauid: *quid retribuam Domino pro omnibus bonis, quæ retribuit mihi*, & malis, à quibus me liberauit? calicem hunc mei salutaris accipiam, quem lætus, & lubens hauriam: siquidem me à calice iræ suæ liberauit, qui mihi fuisset cruciatus æternus.

IV. Consideratio, de morbis, quòd nostra purgant peccata & magnorum meritorum præbent occasionem.

QVONIAM Inferni pœnæ commutantur in alias luendas in Purgatorio, nisi in hac vita luantur: cogitabis pro tuo solatio, Deum D.N. duplex habere Purgatorium: alterum sub terra, & alterum in hoc mundo in infirmitatibus & aduersitatibus, quæ mutuo se in aliqua re excedunt. Purgatorium alterius vitæ in hoc præstat, quòd sit mera pœna absque vlllo timore impatientiæ aut nouæ culpæ, aut vllius eius admixtionis. quod quidem magni faciendum est: quamuis valde etiam affligat, quod nullum ibi sit meritum, nec augmentum gratiæ, nec spes ad maiorem gloriam progrediendi ob pœnam quæ ibi toleratur: & quodammodo charitas magis est ibi coacta, quam in hac vita. nam eius propensio est aut esse cum Deo unita, videns eum clarè in gloria: vbi tanquam lapis in suo centro requiescit; aut crescere & proficere semper: studendo magis ac magis amare vsque ad summum, quod potest quia nullum ex se habet huius dilectionis terminum. Cum igitur in Purgatorio nec Deum videat, nec proficiat ad melius & perfectius eum videndum, est extra suum centrum violenter, & afflictus: videns quidem se pati; non tamen crescere, & proficere. Contra verò in huius vi-

Merum vinum, & mistum quid?

Duo calices valde inæquales.

Psalm. 115. 12.

Punctum. 1.

Duo Purgatoriorum eorumque differentia.

Futurum.

*Præfens in-
firmitatis.*

*Pena vo-
luntaria ef-
ficacior.*

*Hic & pro
alijs satisfi-
cere, & te
perficere po-
tes: tibi neu-
trum.*

Punctum. 2

*Infirmetas
ad perfecti-
onem iuuat.*

*a Rom. 14.
17.*

b Psal. 89. 15

ta purgatorio est periculum, timorque impatientiæ & culparum: quæ in ipsis morbis & afflictionibus sese mittere solent. quamuis Dei auxilia non desint, vt illæ euitentur. Habet tamen idem purgatorium egregias alias excellentias, ad exsoluendas culpas admissas. Nam paruus cruciatus in infirmitate, breui tempore multò plùs de pœnis debitis exsoluit, quàm prolixus & magnus in altero purgatorio; & æstus febris vnus diei exsoluere poterit ignem alterius purgatorij vnus mensis, aut etiam anni: quia non solum soluit perferendo, sed etiam satisfaciendo, & promerendo heroicis charitatis actibus: faciendo, vt dicitur, ex necessitate virtutem; & offerendo Deo quod patitur, ex amore in eum. quemadmodum in mundo minoris fit satisfactio rei coacti per sententiam iudicis, ad restituendum honorem, quem abstulit: quàm si, sponte sese humilians, recantaret, faceretque, quod debet. Ex quo fit, quòd in purgatorio vnaquæque anima ita pro se sola satisfaciatur, vt nihil illius satisfactionis possit alteri communicare. at in hac vita tanta est opulentia eius, qui patitur: vt sapius, & exsoluat, quod debet; & supersit aliquid, quod possit aut viuis aut mortuis applicare, & suo modo ipsos Ecclesiæ thesauros augere. Quare si vno die vehementem febrem sustineas, velisque tuam satisfactionem alicui animæ in purgatorio detentæ applicare, eius debitum solues: & ita oportune id potes facere, vt tuo isto æstu illa liberetur ab igne Purgatorio, & statim euolet in cælum: vbi oret pro tanto suo benefactore. Hoc totum esse tibi debet magnæ consolationis motiuum: vt Deum laudes, qui tale purgatorij genus hic tibi dedit, vt possis pro te soluere, & pro alijs; & obicem remouere macularum, quæ arcent à cælesti aditu, vt sic tua charitas sequatur semper naturalem suam inclinationem; siue ascendendo semper ad vltimum suum finem, siue eodem fruendo in æterna requie.

S E D maiorem aliam excellentiam in hoc infirmitatum purgatorio licebit considerare; ita enim à culpis purgat: vt simul sit occasio augmenti gratiæ, meritorum, & nouorum gloriæ graduum, ob heroicis actus amoris Dei conformitatis cum eius voluntate, obedientiæ medicis præstandæ, patientiæ in doloribus tolerandis, & alios similes, quos in infirmitate potes exercere. Et quoniam ipsemet Deus simul cum suis donis accedit: sicut illa crescunt, ita crescit vnio ipsa cum Deo: & ipsi placebit, diutius in anima tua morari, adferetque secum regni sui diuitias, *assistitiam* scilicet, & *pacem*, & *gaudium in Spiritu sancto*. Quare infirmitas tua tibi est virtutum radix, charitatis nutrimentum, fons iustitiæ, principium pacis, gaudij seminis, Deiq; in anima tua metatrix. Et quamuis prætereat labor, & infirmitas cesset: fructus tamen non euanescit, sed permanet in æternum. Ideoque dices cum Psalmista: *b letati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: an-*

nis, qui-

nis, quibus vidimus & experti sumus mala, iam enim mala præterierunt, & nunc fruimur bonis; cessauit planctus, & gaudium venit; infirmitas transiit, salus accessit; afflictio carnis pertransiit, & spiritus solatium successit: & vterque exultauit in Deum viuum. Tunc agnosces etiam ipsa experientia thesaurum, qui in ipsa infirmitate latebat tibi incognitus: quare si redierit, lubens eam excipies: imò, vt redeat, optabis: & si moram faceret, etiam vocabis. Sicut Abbas ille, qui singulis annis grauem habebat infirmitatem: & cum vno anno non venisset, conquirebatur, & flebat: quod se videret eo bono priuari, quod ex illa aliàs accipiebat.

SED adhuc ampliores diuitias agnoscere & inuenire poteris in infirmitate, addens proprijs eius thesauris illos ipsos quos in sanitate obtinere potuisses. In quem finem meminisse debes illius legis, quam Dauid constituit seruandam in Israel, cum rediret, expugnato exercitu Amalecitarum. cum multi ex militibus substitissent, eò quod lassii pergere non poterant cum reliquis: & nihilominus decreuit Dauid, vt illis pars spoliolum daretur, sicut ijs, qui iuerant cum ipso ad hostes, dicens: *d aqua pars erit descendenti ad prælium, & remanenti ad sarcinas.* Hunc igitur in modum existimare debes: reiacentem ægrotum in lecto, nec ea opera facientem, quæ cum sanus esses, præstare solebas: non amittere tuum meritum & mercedem, quam habuisses, si eadè faceres, sicut alij, modò efficacem habeas voluntatem ea faciendi: nec aliam ob causam illa prætermittas, quam quòd ea præstare non possis, apud tribunal enim Dei, voluntas pro facto reputatur: quando facultas deest illud re ipsa præstandi. Quare si sanus visitare consueueras xenodochia, & pauperibus ministrare, horas tuas canonicas legere, facultatem aliquam profiteri, confessionari, aut confessiones excipere: iam verò infirmus, efficaciter velles eadè præstare: non amittes mercedem tuam; sed ei adiungetur adhuc illa, quam accipies pro dolore, quem sustines. Nam quemadmodum in lecto iacenti licet merte templi, Xenodochia, aliaque pia loca percurrere, & quæ in illis dicuntur ac fructus, considerare: ita licet voluntate efficaciter desiderare, quidquid boni tibi videris: audire scilicet Missam cum ijs, qui illam audiunt orare cum orantibus; pauperes visitare cum eisdem visitantibus; & iisdem ministrare cum ministrantibus.

DEET tamen aliquid facere, quamuis parum illud sit, in signum & testimonium desiderij, quo teneris, multa faciendi. Quemadmodum Tobias filio suo dicebat: *e quomodo poteris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude:* animo tamen multum dandi, si posses: ita etiam, cum sanus es, debes multum laborare, tanquam sanus: quando autem es infirmus, ac debilis, sufficit, si vel modicum, quod possis, efficias: quasi in signum, quod cuperes multa facere, si liceret. De quadam S. Virgine scribitur, quòd cum non

c Psal. 83. 3.
Infirmus
expetenda.
In visis Pa-
trum,

Punctum 3.

Infirmorum
voluntas pro
facto est in
operibus so-
litis.
d 1, Reg. 30.
24.

c Tobia. 4. 5
Infirmum pa-
rum fecisse
sufficit.

S. Gertrude.

poller Rotarium beati. virginis pro more persolvere, ob ingentem capitis dolorem, illud tamen peregit, dicens ad singula grana, sola illa verba: AVE MARIA: & postea apparuit illi Virgo sanctissima, cum pulcherrima rotarum corona, ut laborem illum remuneraret, dicens: placuisse sibi breuem illum modum Rotarium orandi, non minus, quam cum integrum percurreret: siquidem illa modicum illud fecisset, quod potuit: ac desiderasset, integre facere, si potuisset.

V. Consideratio, infirmitates comparantur cum premijs, quae de Caelo sperantur.

Punctum. 1.

Spes praemiorum lenis dolorem.

a Rom. 8. 18
b 2. Cor. 4. 17.

c Gen. 23. 10

Amor Dei.

d 2. Cor. 11. 7

Bened. Iustianus refert in eum locum. Stimulus carnis S. Pauli.

CONSIDERA primum, sapientiam magni nostri Dei ac Domini quemadmodum omnia mortalia huius vitae disponit in numero, pondere, & mensura, ut praedictum est: ita etiam ea disponere, quae spectant ad aeternam vitam. Ita tamen ut numerus pondus, ac mensura laborum, & aduersitatum huius vitae, sit breuis, finita ac moderata: ac praemiorum mensura modum quendam habeat immensitatis, & infinitatis aeternae: ita ut, qui ea agnoscit, cum summa animi sui oblatione amplectatur quoscumque labores, & aduersitates etiam maximas, ac diturnissimas huius vitae, exiguas eas & breuissimas iudicans, quod expressè docuit Apostolus cum dixit: *non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis, huius enim, quod in presenti est momentaneum, & leue tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.* Ex quibus aperte licet deducere: si tui labores tibi videantur magni & prolixi: id ex eo prouenire, quod non ut par est, de praemijs aeternis sentias, eaque aestimes si enim praemium magni faceres: labores parui faceres; & si Deum multum diligeres: parum sentires laborem, quod illum queris. Nam quemadmodum amor Rachelis effecit, ut Iacob septem annos, quibus pro ea seruauit, existimaret esse paucos dies praemii amoris magnitudine; laborque grauis alioqui ac prolixus; breuis ac iucundus ei videretur: ita amor & clara Dei visio, eiusque dulcis & iucunda contemplatio, infirmitatem tuam, ita dulcoraret, ut quamuis esset prolixa, tibi videretur breuis; & quamuis molesta videretur suauis. quis Apostolorum plura passus est, quam S. Paulus? quis plures tribulationes, & persecutiones, quis plures necessitates, & infirmitates: quae eodumque progressae sunt, ut dicit Angelus sathanae stimulus carnis suae eum colaphizaret, ita illum eius vultui infigens, ut languis ex eo erumperet, atque si quis stimulum in manu habes colaphum alteri impingeret, siue autem stimulus ille fuerit ingens aliquis Ischiadicus dolor, siue grauis aliqua carnis tentatio, siue horrenda aliqua gentis ipsius persecutio: id tamen totum & reliqua, quae per multos annos est perpessus, adeo illi leuia breuiaque videbantur, ut momentanea appellaret, quali in momento transeuntia, & quae vix perciperentur.

magni-